

Haftarat Toldot:
Malachi & Malachim
The Revival of Rhetoric

ספר מלאכי פרק א

- א** מִשָּׂא דְבַר-יְהוָה, אֶל-יִשְׂרָאֵל, בְּיַד, מַלְאָכָי. **1** The burden of the word of the LORD to Israel by Malachi.
- ב** אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה, וְאַמַּרְתֶּם בְּמִה אֶהְבֵּתָנוּ; הֲלוֹא-אָח עָשׂוּ לְיַעֲקֹב נָאִם-יְהוָה, וְאֶהָב אֶת-יַעֲקֹב. **2** I have loved you, saith the LORD. Yet ye say: 'Wherein hast Thou loved us?' Was not Esau Jacob's brother? saith the LORD; yet I loved Jacob;
- ג** וְאֶת-עֵשׂוֹ, שָׂנֵאתִי; וְאֲשִׁים אֶת-הָרִיו שְׂמֵמָה, וְאֶת-נַחְלָתוֹ לְתַנּוֹת מִדְּבַר. **3** But Esau I hated, and made his mountains a desolation, and gave his heritage to the jackals of the wilderness.
- ד** כִּי-תֹאמַר אֲדוֹם רִשְׁשָׁנוּ, וְנָשׁוּב וְנִבְנֶה חֲרֻבוֹת-- כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, הֲמָה יִבְנוּ וְאֲנִי אֶהְרֹס; וְקָרְאוּ לָהֶם גְּבוּל רִשְׁעָה, וְהָעָם אֲשֶׁר-זָעַם יְהוָה עַד-עוֹלָם. **4** Whereas Edom saith: 'We are beaten down, but we will return and build the waste places'; thus saith the LORD of hosts: They shall build, but I will throw down; and they shall be called the border of wickedness, and the people whom the LORD execrateth for ever.
- ה** וְעֵינֵיכֶם, תִּרְאֶינָה; וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַל יְהוָה, מֵעַל לְגְבוּל יִשְׂרָאֵל. **5** And your eyes shall see, and ye shall say: 'The LORD is great beyond the border of Israel.'
- ו** בֶּן יִכְבֵּד אָב, וְעֶבֶד אֲדֹנָיו; וְאִם-אָב אֲנִי אֵינִי כְבוֹדִי וְאִם-אֲדוֹנִים אֲנִי אֵינִי מוֹרָאִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, לָכֶם הִכְהַנִּים בּוֹזֵי שְׁמִי, וְאַמַּרְתֶּם, בְּמִה בְּזִינוּ אֶת-שְׁמִי. **6** A son honoureth his father, and a servant his master; if then I be a father, where is My honour? and if I be a master, where is My fear? saith the LORD of hosts unto you, O priests, that despise My name. And ye say: 'Wherein have we despised Thy name?'
- ז** מִגִּישִׁים עַל-מִזְבְּחִי לֶחֶם מְגָאֵל, וְאַמַּרְתֶּם בְּמִה גְּאֵלְנוּךְ; בְּאַמְרֵכֶם, שְׁלַחן יְהוָה נִבְזָה הוּא. **7** Ye offer polluted bread upon Mine altar. And ye say: 'Wherein have we polluted thee?' In that ye say: 'The table of the LORD is contemptible.'
- ח** וְכִי-תִגִּישׁוּן עֹר לְזִבְחֵי אֵין רָע, וְכִי תִגִּישׁוּ פֶסֶחַ וְחֵלָה אֵין רָע; הֲקָרִיבָהוּ נָא לְפָחֶתְךָ, הֲיִרְצֶנּוּ אוֹ **8** And when ye offer the blind for sacrifice, is it no evil! And when ye offer

הִישָׂא פְּנֵיךָ--אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת. the lame and sick, is it no evil! Present it now unto thy governor; will he be pleased with thee? or will he accept thy person? saith the LORD of hosts.

ט וְעַתָּה חֲלוּ-נָא פְּנֵי-אֵל, וַיִּחַנְנוּ; מִיָּדְכֶם, הִיתְּחָ זְאֵת--הִישָׂא מִכֶּם פְּנִים, אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת. **9** And now, I pray you, entreat the favour of God that He may be gracious unto us!--this hath been of your doing.--will He accept any of your persons? saith the LORD of hosts.

י מִי גַם-בְּכֶם וַיִּסְגֹּר דְלֹתַיִם, וְלֹא-תֵאִירוּ מִזְבְּחֵי חַנָּם; אִין-לִי חִפְץ בְּכֶם, אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, וַיִּמְנַחֵהוּ, לֹא-אֶרְצֶה מִיָּדְכֶם. **10** Oh that there were even one among you that would shut the doors, that ye might not kindle fire on Mine altar in vain! I have no pleasure in you, saith the LORD of hosts, neither will I accept an offering at your hand.

יא כִּי מִמְזֹרַח-שָׁמֶשׁ וְעַד-מְבֹאוֹ, גְדוֹל שְׁמִי בְּגוֹיִם, וּבְכָל-מְקוֹם מִקְטֹר מִגֹּשׁ לְשָׁמִי, וַיִּמְנַחֵהוּ כִּי-גְדוֹל שְׁמִי בְּגוֹיִם, אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת. **11** For from the rising of the sun even unto the going down of the same My name is great among the nations; and in every place offerings are presented unto My name, even pure oblations; for My name is great among the nations, saith the LORD of hosts.

יב וְאַתֶּם, מְחַלְלִים אוֹתוֹ--בְּאֲמַרְכֶם, שְׁלַחן אֲדֹנָי מִגֹּאֵל הוּא, וְנִיבֹ, נִבְזָה אֲכָלוֹ. **12** But ye profane it, in that ye say: 'The table of the LORD is polluted, and the fruit thereof, even the food thereof, is contemptible.'

יג וְאַמַּרְתֶּם הִנֵּה מִתְּלָאָה וְהִפְחַתֶּם אוֹתוֹ, אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, וְהִבַּאתֶם גְּזוֹל וְאֵת-הַפֶּסֶחַ וְאֵת-הַחוּלָה, וְהִבַּאתֶם אֵת-הַמְּנַחֵה; הָאֶרְצָה אוֹתָהּ מִיָּדְכֶם, אָמַר יְהוָה. {ס} **13** Ye say also: 'Behold, what a weariness is it!' and ye have snuffed at it, saith the LORD of hosts; and ye have brought that which was taken by violence, and the lame, and the sick; thus ye bring the offering; should I accept this of your hand? saith the LORD. {S}

יד וְאָרוּר נוֹכֵל, וַיֵּשׁ בְּעֶדְרוֹ זָכַר, וַנִּדְרֵי וְזִבְחֵי מִשְׁחָת, לֹא-דָנִי: כִּי מֶלֶךְ גְּדוֹל אָנִי, אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, וְשָׁמִי, נוֹרָא בְּגוֹיִם. **14** But cursed be he that dealeth craftily, whereas he hath in his flock a male, and voweth, and sacrificeth unto the Lord a blemished thing; for I am a great King, saith the LORD of hosts, and My name is feared among the nations.

- א** ועתה, אליכם המצוה הזאת--הכהנים. **1** And now, this commandment is for you, O ye priests.
- ב** אם-לא תשמעו ואם-לא תשימו על-לב לתת כבוד לשמי, אמר יהוה צבאות, ושלחתי בכם את-המארה, וארותי את-ברכותיכם; וגם, ארותיה, כי אינכם, שמים על-לב. **2** If ye will not hearken, and if ye will not lay it to heart, to give glory unto My name, saith the LORD of hosts, then will I send the curse upon you, and I will curse your blessings; yea, I curse them, because ye do not lay it to heart.
- ג** הנני גער לכם, את-הזרע, וזריתי פֶרֶשׁ על-פניכם, פֶרֶשׁ חגיכם; ונשא אתכם, אליו. **3** Behold, I will rebuke the seed for your hurt, and will spread dung upon your faces, even the dung of your sacrifices; and ye shall be taken away unto it.
- ד** וידעתם--כי שלחתי אליכם, את המצוה הזאת: להיות בריתי את-לוי, אמר יהוה צבאות. **4** Know then that I have sent this commandment unto you, that My covenant might be with Levi, saith the LORD of hosts.
- ה** בריתי היתה איתו, החיים והשלום, ואתנם-לו מורא, וניראני; ומפני שמי, נחת הוא. **5** My covenant was with him of life and peace, and I gave them to him, and of fear, and he feared Me, and was afraid of My name.
- ו** תורת אמת היתה בפיהו, ועולה לא-נמצא בשפתיו; בשלום ובמישור הלך אתי, ורבים השיב מעון. **6** The law of truth was in his mouth, and unrighteousness was not found in his lips; he walked with Me in peace and uprightness, and did turn many away from iniquity.
- ז** כי-שפתי כהן ושמרו-דעת, ותורה יבקשו מפיהו: כי מלאך יהוה-צבאות, הוא. **7** For the priest's lips should keep knowledge, and they should seek the law at his mouth; for he is the messenger of the LORD of hosts.
- ח** ואתם סרתם מן-הדרך, הכשלתם רבים בתורה; שחתם ברית הלוי, אמר יהוה צבאות. **8** But ye are turned aside out of the way; ye have caused many to stumble in the law; ye have corrupted the covenant of Levi, saith the LORD of hosts.
- ט** וגם-אני נתתי אתכם, נבזים ושפלים--לכל-העם: כפי, אשר אינכם שמרים את-דרכי, ונשאים פנים, בתורה. {פ} **9** Therefore have I also made you contemptible and base before all the people, according as ye have not kept My ways, but have had respect of persons in the law. {P}
- י** הלוא אב אחד לכלנו, הלוא אל אחד בראנו; מדוע, נבגד איש באחיו--לחלל, ברית אבותינו. **10** Have we not all one father? Hath not one God created us? Why do we deal treacherously every man against his

brother, profaning the covenant of our fathers?

יא בָּגַדָה יְהוּדָה, וְתוֹעֵבָה נַעֲשֶׂתָה בְיִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלַם: כִּי חָלַל יְהוּדָה, קֹדֶשׁ יְהוָה אֲשֶׁר אָהַב, וּבָעַל, בֵּת-אֵל נָכָר.
11 Judah hath dealt treacherously, and an abomination is committed in Israel and in Jerusalem; for Judah hath profaned the holiness of the LORD which He loveth, and hath married the daughter of a strange god.

יב יִכְרַת יְהוָה לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂנָה, עַר וְעָנָה, מֵאֶהְלֵי יַעֲקֹב; וּמִגִּישׁ מִנְחָה, לַיהוָה צְבָאוֹת.
{פ}
12 May the LORD cut off to the man that doeth this, him that calleth and him that answereth out of the tents of Jacob, and him that offereth an offering unto the LORD of hosts. {P}

יג וְזֹאת, שְׁנִית תַּעֲשׂוּ—כִּסּוֹת דַּמְעָה אֶת-מִזְבֵּחַ יְהוָה, בְּכִי וְאֲנָקָה; מֵאִין עוֹד, פְּנוֹת אֶל-הַמִּנְחָה, לְקַחַת רִצּוֹן, מִיַּדְכֶם.
13 And this further ye do: ye cover the altar of the LORD with tears, with weeping, and with sighing, insomuch that He regardeth not the offering any more, neither receiveth it with good will at your hand.

יד וְאִמַּרְתֶּם, עַל-מָה: עַל כִּי-יְהוָה הֵעִיד בֵּינֵךְ וּבֵין אִשְׁתְּ נְעוּרֶיךָ, אֲשֶׁר אָתָּה בָּגַדְתָּהּ בָּהּ, וְהִיא חֵבְרֶתְךָ, וְאִשְׁתְּ בְרִיתְךָ.
14 Yet ye say: 'Wherefore?' Because the LORD hath been witness between thee and the wife of thy youth, against whom thou hast dealt treacherously, though she is thy companion, and the wife of thy covenant.

טו וְלֹא-אֶחָד עָשָׂה, וּשְׂאֵר רוּחַ לוֹ, וּמִה הָאֶחָד, מִבְּקֵשׁ זֶרַע אֱלֹהִים; וְנִשְׁמַרְתֶּם, בְּרוּחְכֶם, וּבְאִשְׁתְּ נְעוּרֶיךָ, אֶל-יִבְגְּדוּ.
15 And not one hath done so who had exuberance of spirit! For what seeketh the one? a seed given of God. Therefore take heed to your spirit, and let none deal treacherously against the wife of his youth.

טז כִּי-שָׂנֵא שְׁלַחַת, אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְכִסָּה חֲמֵס עַל-לְבוּשׁוֹ, אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת; וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחְכֶם, וְלֹא תִבְגְּדוּ. {פ}
16 For I hate putting away, saith the LORD, the God of Israel, and him that covereth his garment with violence, saith the LORD of hosts; therefore take heed to your spirit, that ye deal not treacherously. {P}

יז הֲוֹגַעְתֶּם יְהוָה בְּדַבְּרֵיכֶם, וְאִמַּרְתֶּם בְּמֶה הֲוֹגַעְנוּ: בְּאִמַּרְכֶם, כָּל-עֲשֵׂה רָע טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה וּבְהֶם הוּא חַפָּץ, אוֹ אֵינָה, אֱלֹהֵי הַמְּשַׁפֵּט.
17 Ye have wearied the LORD with your words. Yet ye say: 'Wherein have we wearied Him?' In that ye say: 'Every one that doeth evil is good in the sight of the LORD, and He delighteth in them; or where is the God of justice?'

- א** הַנְּנִי שְׁלַח מַלְאכִי, וּפְנֵה-דֶרֶךְ לְפָנָי; וּפְתָאֵם
 יָבֹא אֶל-הֵיכְלוֹ הָאֵדוֹן אֲשֶׁר-אַתֶּם מְבַקְשִׁים,
 וּמִלֵּאדָה הַבְּרִית אֲשֶׁר-אַתֶּם חֹפְצִים הֵנִּהּ-בָּא--
 אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת.
- ב** וּמִי מְכַלְכֵּל אֶת-יוֹם בֹּאוֹ, וּמִי הֶעֱמִיד
 בְּהַרְאוֹתָיו: כִּי-הוּא פֹאֵשׁ מְצַרֵּף, וּכְבָרִית
 מְכַבְּסִים.
- ג** וַיֵּשֶׁב מְצַרֵּף וּמְטַהֵר, כְּסֹף, וְטָהַר אֶת-בְּנֵי-לֵוִי
 וַיִּזְקַק אֹתָם, כַּזָּהָב וְכַכֶּסֶף; וְהָיוּ, לִיהוָה, מְגִישֵׁי
 מִנְחָה, בְּצִדְקָה.
- ד** וְעֵרְבָה, לִיהוָה, מִנְחַת יְהוּדָה, וִירוּשָׁלַם--כִּימֵי
 עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִית.
- ה** וְקִרְבַּתִּי אֵלֵיכֶם, לְמִשְׁפָּט, וְהֵייתִי עַד מְמַהֵר
 בְּמִכְשָׁפִים וּבְמַנְאָפִים, וּבְנִשְׁבָּעִים לְשֹׁקֵר;
 וּבְעֹשֵׂי שֹׁכֵר-שֹׁכֵר אֶלְמָנָה וְיָתוֹם וּמִטִּי-גֵר, וְלֹא
 יִרְאוּנִי--אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת.
- ו** כִּי אֲנִי יְהוָה, לֹא שֹׁנֵיתִי; וְאַתֶּם בְּנֵי-יַעֲקֹב, לֹא
 כָּלִיתֶם.
- ז** לְמִימֵי אֲבֹתֵיכֶם סָרְתֶם מִחֻקִּי, וְלֹא שָׁמַרְתֶּם--
 שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֵלֵיכֶם, אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת;
 וְאַמַּרְתֶּם, בְּמָה נָשׁוּב.
- ח** הֲיִקְבַע אָדָם אֱלֹהִים, כִּי אַתֶּם קִבְּעִים אֹתִי,
 וְאַמַּרְתֶּם, בְּמָה קִבְּעוֹנֶךָ: הַמַּעֲשֶׂר, וְהַתְּרוּמָה.
- ט** בְּמִאֲרָה אַתֶּם נֹאֲרִים, וְאַתִּי אַתֶּם קִבְּעִים--
 הַגּוֹי, כֻּלּוֹ.
- י** הִבִּיאוּ אֶת-כָּל-הַמַּעֲשֶׂר אֶל-בַּיִת הָאוֹצֵר, וְיִהְיֶה
 טָרֵף בְּבֵיתִי, וּבְחֻנוּנֵי נָא בְּזֹאת, אָמַר יְהוָה
- 1** Behold, I send My messenger, and he shall clear the way before Me; and the Lord, whom ye seek, will suddenly come to His temple, and the messenger of the covenant, whom ye delight in, behold, he cometh, saith the LORD of hosts.
- 2** But who may abide the day of his coming? And who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fullers' soap;
- 3** And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver; and there shall be they that shall offer unto the LORD offerings in righteousness.
- 4** Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the LORD, as in the days of old, and as in ancient years.
- 5** And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers; and against those that oppress the hireling in his wages, the widow, and the fatherless, and that turn aside the stranger from his right, and fear not Me, saith the LORD of hosts.
- 6** For I the LORD change not; and ye, O sons of Jacob, are not consumed.
- 7** From the days of your fathers ye have turned aside from Mine ordinances, and have not kept them. Return unto Me, and I will return unto you, saith the LORD of hosts. But ye say: 'Wherein shall we return?'
- 8** Will a man rob God? Yet ye rob Me. But ye say: 'Wherein have we robbed Thee?' In tithes and heave-offerings.
- 9** Ye are cursed with the curse, yet ye rob Me, even this whole nation.
- 10** Bring ye the whole tithe into the storehouse, that there may be food in My

צְבָאוֹת: אִם-לֹא אֶפְתַּח לָכֶם, אֶת אַרְבּוֹת
הַשָּׁמַיִם, וְהִרִיקֹתִי לָכֶם בְּרֻכָּה, עַד-בְּלִי-דִי.

house, and try Me now herewith, saith the LORD of hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing, that there shall be more than sufficiency.

יֵא וְגַעַרְתִּי לָכֶם בְּאֹכֵל, וְלֹא-יִשְׁחַת לָכֶם אֶת-פְּרִי
הָאֲדָמָה; וְלֹא-תִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה, אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת.

11 And I will rebuke the devourer for your good, and he shall not destroy the fruits of your land; neither shall your vine cast its fruit before the time in the field, saith the LORD of hosts.

יב וְאִשְׁרוּ אֶתְכֶם, כָּל-הַגּוֹיִם: כִּי-תִהְיוּ אֶתֶם
אֶרֶץ חֶפְצָא, אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת. {פ}

12 And all nations shall call you happy; for ye shall be a delightsome land, saith the LORD of hosts. {P}

יג חֲזָקוּ עָלַי דְּבַרְיִכֶם, אָמַר יְהוָה; וְאָמַרְתֶּם,
מִה-נִדְּבַרְנוּ עָלֶיךָ.

13 Your words have been all too strong against Me, saith the LORD. Yet ye say: 'Wherein have we spoken against thee?'

יד אָמַרְתֶּם, שׁוֹא עֲבַד אֱלֹהִים; וּמִה-בַּצַּע, כִּי
שָׁמַרְנוּ מִשְׁמֵרְתּוֹ, וְכִי הִלְכְנוּ קִדְרָנוּיָה, מִפְּנֵי יְהוָה
צְבָאוֹת.

14 Ye have said: 'It is vain to serve God; and what profit is it that we have kept His charge, and that we have walked mournfully because of the LORD of hosts?'

טו וְעַתָּה, אֲנַחְנוּ מְאֹשְׁרִים זָדִים; גַּם-נִבְנוּ עֲשֵׂי
רָשָׁעָה, גַּם בָּחַנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלֹטוּ.

15 And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are built up; yea, they try God, and are delivered.'

טז אִז נִדְּבָרוּ יִרְאֵי יְהוָה, אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ; וַיִּקְשַׁב
יְהוָה, וַיִּשְׁמַע, וַיִּכְתַּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי
יְהוָה, וַיִּלְחַשְׁבֵי שְׁמוֹ.

16 Then they that feared the LORD spoke one with another; and the LORD hearkened, and heard, and a book of remembrance was written before Him, for them that feared the LORD, and that thought upon His name.

יז וְהָיוּ לִי, אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, לְיוֹם, אֲשֶׁר אֲנִי
עֹשֶׂה סִגְלָה; וְחִמַּלְתִּי עֲלֵיהֶם--כְּאִשֶׁר יַחְמַל אִישׁ,
עַל-בְּנוֹ הָעֶבֶד אֹתוֹ.

17 And they shall be Mine, saith the LORD of hosts, in the day that I do make, even Mine own treasure; and I will spare them, as a man spareth his own son that serveth him.

יח וְשַׁבְתֶּם, וּרְאִיתֶם, בֵּין צְדִיק, לְרָשָׁע--בֵּין עֶבֶד
אֱלֹהִים, לְאִשֶׁר לֹא עֶבֶדוֹ. {פ}

18 Then shall ye again discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth Him not. {P}

יט כִּי-הִנֵּה הַיּוֹם בָּא, בְּעֵר כְּתָנוּר; וְהָיוּ כָל-זָדִים
וְכָל-עֹשֵׂה רָשָׁעָה, קֶשׁ, וְלֹהֹט אֶתֶם הַיּוֹם הַבֹּא
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר לֹא-יַעֲזֹב לָהֶם שָׂרֵשׁ
וְעֵנֶף.

19 For, behold, the day cometh, it burneth as a furnace; and all the proud, and all that work wickedness, shall be stubble; and the day that cometh shall set them ablaze, saith the LORD of hosts, that it

shall leave them neither root nor branch.

כ וְזָרְחָה לָכֶם יְרָאֵי שְׁמִי, שְׁמֵשׁ צְדָקָה, וּמִרְפָּא, בְּכַנְפֶיהָ; וּיְצַאֲתֶם וּפְשָׁתֶם, כְּעִגְלֵי מִרְבֵּק.
20 But unto you that fear My name shall the sun of righteousness arise with healing in its wings; and ye shall go forth, and gambol as calves of the stall.

כא וְעִסוֹתֶם רְשָׁעִים--כִּי-יִהְיוּ אֶפֶר, תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם: בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה, אֶמַר יְהוָה צְבָאוֹת. {פ}
21 And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I do make, saith the LORD of hosts. {P}

כב זָכְרוּ, תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי, אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֶרֶב עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים.
22 Remember ye the law of Moses My servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, even statutes and ordinances.

כג הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם, אֶת אֱלִיָּה הַנְּבִיא--לִפְנֵי, בּוֹא יוֹם יְהוָה, הַגָּדוֹל, וְהַנּוֹרָא.
23 Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and terrible day of the LORD.

כד וְהִשִּׁיב לֵב-אֲבוֹת עַל-בָּנִים, וְלֵב בָּנִים עַל-אֲבוֹתֵם--פֶּן-אֲבֹא, וְהִפִּיתִי אֶת-הָאָרֶץ חָרָם. {ש}
24 And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers; lest I come and smite the land with utter destruction. {P}

בבא בתרא יד ע"א

וא"ר יוחנן שהיה תחלה לארבעה נביאים שנתנבאו באותו הפרק ואלו הן הושע וישעיה עמוס ומיכה וליקדמיה להושע ברישא כיון דכתיב נבואתיה גבי חגי זכריה ומלאכי וחגי זכריה ומלאכי סוף נביאים הו

יומא ט ע"ב

אמר רבי אבא בת קול כדתניא משמתו נביאים האחרונים חגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל
מגילה טו ע"א

אמר רב נחמן מלאכי זה מרדכי ולמה נקרא שמו מלאכי שהיה משנה למלך מיתבי ברוך בן נריה ושריה בן מעשיה ודניאל ומרדכי בלשן וחגי זכריה ומלאכי כולן נתנבאו בשנת שתים לדריוש תיובתא תניא אמר רבי יהושע בן קרחה מלאכי זה עזרא וחכמים אומרים מלאכי שמו

ספר חגי פרק א

(ג) ויֵאמֶר חֲגִי מִלֵּאךְ יְהוָה בְּמִלְאָכּוֹת יְהוָה לְעַם לְאֹמֶר אֲנִי אֲתַכֶּם נְאֻם יְהוָה
ילקוט מלאכי רמז תקפ"ז

כמו שאמר המדרש (המה יבנו ואני אהרוס, שאל פילוסוף אחד את רבי אלעזר אמר לו לא כך אמר הנביא המה יבנו ואני אהרוס והלא כל מה שבנינו קיים וכל מה שבניתם נהרס, אמר לו לא דיבר הנביא כנגד הבנין אלא כנגד העצות שכל מה שאתם יושבים ומחשבים לבנות עלינו עצות לכלותנו הקב"ה הורס עצתכם

Chatam Sofer's Responsa (Part 6, Ch. 98):

Eliyahu never ascended bodily more than ten handbreadths, but his soul was separated from his body there [in accordance with the Radak's view], and the soul rose up and still serves on High, among the ministering angels, while his body became fine-pressed and it lies in the lower Garden of Eden, in this world. On the day of God's redemption, may it be speedily in our days, his soul will be clothed in this holy body, and then he will be like any other of the sages and prophets of Israel... Likewise, every time that he is revealed and perceived in this world, he is garbed in his pure body; but when he is revealed [only] spiritually, as on the day of a circumcision [when he occupies the "seat of Eliyahu"], then he is not obligated by the commandments, as it is written (*Tehillim* 88:6), "The dead are free"... When he is revealed in this way, he is an angel. [Hence,] even though he studies Torah and reveals laws, the law is not determined in accordance with his words, since he is like a dream or a prophetic spirit, and (*Berakhot* 52a) "We do not take heavenly voices into account." However, when he is revealed in the garb of his body, he is like one of the great sages of Israel, and (*Tosefot Yom Tov, Eduyyot* 8:7) "[Eliyahu] the Tishbi will resolve questions and puzzles."